

Sygn. akt IV P 274/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Biedrzycka

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2018r. w Łomży

na rozprawie sprawy z powództwa **E. Ś.**

przeciwko **Izbie Administracji Skarbowej w B.**

o ustalenie prawa do nagrody jubileuszowej

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powódki E. Ś. na rzecz pozwanej I. Administracji Skarbowej w B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IVP 274/18

UZASADNIENIE

Powódka E. Ś. w pozwie skierowanym **Izbie Administracji Skarbowej w B.** wniosła o ustalenie prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy w wysokości 400 % wynagrodzenia oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w okresie od 01.01.1983r. do 31.03.2015r. była zatrudniona w Urzędzie Skarbowym w Ł., a od 01.04.2015r. do 29.03.2016r. była zatrudniona w Izbie Skarbowej w Ł.. Podniosła, że zwracała się do pozwanej o wypłatę nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, albowiem jej zdaniem nabyła prawo do tej nagrody z dniem 13.10.2015r., lecz pracodawca odmówił uznając, że świadczenie to jej się nie należy. Podała, że dlatego w pierwszej kolejności wystąpiła z przedmiotowym pozwem o ustalenie jej prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Wskazała, że ma interes prawny w ustaleniu tego prawa, bowiem od jego ustalenia zależy czy będzie jej przysługiwać roszczenie o wypłatę tej nagrody.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała także przepisy regulujące zasady przyznawania nagród jubileuszowych pracowników będących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i innych jednostkach oraz swój dotychczasowy staż pracy. Podniosła również kwestię związaną z wliczaniem do pracowniczego stażu pracy okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym wskazując, że pozwana winna wliczyć do jej pracowniczego stażu pracy- okres od 13.10.1970r. do 10.07.1975r. będący okresem pracy w gospodarstwie jej rodziców R. i B. G..

Pozwana Izba Administracji Skarbowej w B. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powołując się na treść art. 189 k.p.c. stwierdziła, że powódka nie ma interesu prawnego w ustalaniu prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, albowiem może skutecznie dochodzić zapłaty tego świadczenia.

Dodatkowo podała, że powódka w czerwcu 2015r., na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21.11.2008r. o służbie cywilnej oraz § 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.12.2009r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej ,mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej - otrzymała nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy w wysokości 300 % wynagrodzenia miesięcznego. Do stażu pracy powódce zaliczono wszystkie dotychczasowe okresy zatrudnienia, a powódka do wyliczenia stażu pracy nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń. Pracodawca odmówił wypłaty nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, ponieważ nie zaliczył do pracowniczego stażu pracy powódki okresu od 13.10.1970 r. do 10.07.1975r. jako pracy w gospodarstwie rolnym rodziców powódki. Pracodawca uznał bowiem, że z załączonych do akt osobowych dokumentów nie wynika, aby powódka w ww. okresie spełniła warunki zawarte w powyższym rozporządzeniu i mogła pracować na gospodarstwie rolnym rodziców, objęła to gospodarstwo lub je prowadziła, ponieważ w okresie od 1969r. do 1975r. była uczennicą (...) Szkoły Handlowej, a następnie Liceum Ekonomicznego w Ł.. Zdaniem pracodawcy powódka nie udowodniła również, aby rozpoczęła prowadzenie gospodarstwa rolnego oddziedziczonego przez męża K. Ś. osobiście lub przy jego pomocy.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka E. Ś. w okresie od 01.01.1983r. do 31.03.2015r. była zatrudniona w Urzędzie Skarbowym w Ł., a od 01.04.2015r. do 29.03.2016r. była zatrudniona w Izbie Skarbowej w Ł. (dowód: świadectwo pracy - akta osobowe powódki k. 3C). W okresie wcześniejszym pracowała: od 10.07.1975r. do 15.11.1975r. w (...) Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w Ł. oraz od 17.11.1975r. do 31.12.1982r. w Okręgowym Zarządzie Dochodów Państwa i Kontroli Finansowej w B. (dowód: świadectwa pracy k.6-8, akta osobowe powódki 3C).

Pracodawca w dniu 07.06.2015r. wypłacił powódce nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy w wysokości 300 % wynagrodzenia miesięcznego, zaliczając do jej pracowniczego stażu pracy wyżej wskazane okresy zatrudnienia (dowód: pismo z dnia 07.06.2015r.- k. (...) akt osobowych powódki).

W dniu 24.08.2017r. E. Ś. złożyła do pracodawcy wnioski o wypłatę na jej rzecz nagrody jubileuszowej w wysokości 400 % wynagrodzenia z tytułu upływu 45 letniego okresu pracy, w którym poniosła ,że do jej pracowniczego stażu pracy powinien być zaliczony okres pracy w gospodarstwie rolnym jej rodziców od 13.10.1970r. do 10.07.1975r. (dowód: pismo z dnia 24.08.2017r. k. 9-11).

Pracodawca odmówił wypłaty tego świadczenia, albowiem stwierdził, że nie ma podstawy do zaliczenia do pracowniczego stażu pracy powódki okresu pracy na gospodarstwie rolnym rodziców od 13.10.1970r. do 10.07.1975r. (dowód: pismo pozwanego z dnia 12.09.2017r.- k. 13).

W dniu 26.09.2018r. powódka wniosła do tut. Sądu przedmiotowy pozew o ustalenie prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy , w wysokości 400 % wynagrodzenia.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest bezzasadne i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd uznał, że powódka nie posiada interesu prawnego w dochodzeniu przedmiotowego roszczenia o ustalenie prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy.

Zgodnie z treścią art. 189 kpc można bowiem żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma się w tym interes prawny. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż przepis ten ma charakter materialnoprawny i na jego podstawie dopuszczalne są powództwa o ustalenie stosunku prawnego oraz o ustalenie

prawa i to zarówno ustalenie pozytywne, jak i negatywne. Istnienie po stronie powodowej interesu prawnego w ustaleniu konkretnego stosunku prawnego lub konkretnego prawa, czy faktów prawotwórczych jest warunkiem dopuszczalności takiego powództwa. Istnienie interesu prawnego stanowi więc przesłankę merytoryczną powództwa o ustalenie. Interes prawny powoda musi istnieć **obiektywnie**. Ciężar jego wykazania spoczywa na powodzie (art. 6 k.c.). Interes prawny w sprawie o ustalenie istnienia stosunku prawnego lub prawa nie decyduje wprost o zasadności powództwa, a jedynie warunkuje możliwość badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda, że dany stosunek prawny lub prawo istnieje (wyr. SN z 18.6.2009 r., II CSK 33/09, OSNC 2010, Nr B, poz. 47).

W razie stwierdzenia jego braku powództwo podlega oddaleniu, co wyłącza możliwość merytorycznego rozpoznawania sprawy. Wskazać należy, iż interes prawny występuje, jeżeli skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, to jest zakończy istniejący spór lub zapobiegnie powstaniu takiego w przyszłości. Koniecznym w jest więc badanie istnienia interesu prawnego w okolicznościach faktycznych danej sprawy. Przyjmuje się również istnienie interesu prawnego, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub strona nie może wystąpić o świadczenie, a przeciwnik kwestionuje jej prawo lub stosunek prawny. W związku z tym trzeba podkreślić, że w orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, iż możliwość wytoczenia powództwa o świadczenie – co do zasady – wyklucza po stronie powoda istnienie interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie naruszonego prawa lub stosunku prawnego. Wynika to z faktu, że w takich sytuacjach ustalenie jest tylko przesłanką do uwzględnienia roszczenia o świadczenie (zob. np. orzeczenie SN z dnia 13 kwietnia 1965 r., II CR 266/64, OSP rok 1966, Nr 7, poz. 166; wyroki SN: z dnia 20 października 1970 r., II CR 190/70, L. i z dnia 22 listopada 2002 r., IV CKN 1519/00, L.; postanowienie SN z dnia 29 października 2009 r., III CZP 79/09, Biul. SN rok 2009, nr 10). Interes prawny w ustaleniu stosunku prawnego będzie istniał bowiem wyjątkowo obok możliwości dochodzenia świadczenia tylko wówczas, gdy ze spornego stosunku wynikają jeszcze dalsze skutki, których dochodzenie powództwem o świadczenie nie jest możliwe lub na razie nie jest aktualne (zob. orzeczenie SN z dnia 11 września 1953 r., I C 581/53, L.; wyrok SN z dnia 2 czerwca 2006 r., I PK 250/05, L.). Możliwość żądania ustalenia prawa, pomimo że samo roszczenie jest wymagalne, może być również uzasadniona szczególnym interesem strony powodowej (zob. wyrok SN z dnia 13 listopada 1980 r., I CR 372/80, L.).

Odnosząc powyższe wywody na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd uznał, że powódka nie ma interesu prawnego w żądaniu ustalenia jej prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy.

Powódka wskazała, że ma interes prawny w ustaleniu tego prawa, ponieważ w przypadku pozytywnego rozstrzygnięcia będzie mogła domagać się od pracodawcy wypłaty tej nagrody. Zatem jak sama wskazała, jedynym celem niniejszego postępowania o ustalenie, było uzyskanie „dowodu” postaci pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy, w celu dochodzenia od pracodawcy wypłaty nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy w wysokości 400% wynagrodzenia. Pozew ten nie dotyczył przyszłych świadczeń czy praw, które mogłyby się ziścić. Był to jedyny cel wystąpienia jej na drogę sądową. Okoliczności sprawy wskazują więc, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie jest potrzebne powódce jedynie do domagania się od pracodawcy wypłaty tego świadczenia. Powódka może więc poszukiwać ochrony prawnej w drodze powództwa o świadczenie (o zapłatę). Realna możliwość wytoczenia przez powódkę powództwa o świadczenie (o zapłatę) wyklucza jej interes prawny w żądaniu ustalenia prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy na podstawie art. 189 kpc, gdyż okoliczność ta (ustalenie jej prawa do tej nagrody) jest przesłanką dla rozstrzygnięcia obowiązku spełnienia tego świadczenia przez pracodawcę i podlega badaniu w procesie o świadczenie. Sąd w procesie o to świadczenie będzie ustalał spełnienie przez powódkę wymogów koniecznych do przyznania tegoż świadczenia, co wyłącza istnienie po jej stronie istnienie interesu prawnego w zgłoszonym roszczeniu.

Wskazać należy dodatkowo, że zarówno w orzecznictwie, jak i doktrynie, utrwalone od lat jest bowiem stanowisko, że gdy dojdzie już do naruszenia prawa, w związku z którym powodowi służy roszczenie o świadczenie, wyłączona jest możliwość skutecznego wystąpienia z powództwem o ustalenie, skoro sfera podlegająca ochronie jest w takiej sytuacji szersza, a rozstrzygnięcie o różnicy zdań w stanowiskach stron nabiera charakteru przesłankowego (zob. m.in. także wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r., II CK 125/03, OSP 2005, z. 2, poz. 23, uzasadnienie uchwały SN z dnia 17 grudnia

1993 r., III CZP 171/93, OSNCP 1994, nr 7-8, poz. 149 i uzasadnienie uchwały SN z dnia 25 stycznia 1995 r., III CZP 179/94, OSNCP 1995, nr 5, poz. 76).

Wobec powyższego, powódka nie ma więc interesu prawnego w domaganiu się w osobnym procesie ustalenia jej prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy, gdyż może bez żadnych przeszkód realizować ochronę swoich praw w postępowaniu o świadczenie.

Z tych względów powództwo podlega oddaleniu na podstawie art. 189 kpc.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego (pkt. II wyroku) zostało oparte na podst. art. 98 § 1 kpc. Wysokość tychże kosztów została ustalona na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804, zm. Dz.U. z 2016r. poz 1667).